

אמנות art

האמן הישראלי שממלא את טיימס סקוור בעציצים

כבר שנים שהצלם בועז אהרונוביץ מגדל ומשריש בסטודיו שלו צמחים. זו לא סתם גינה, אלא ארכיון בוטני שהוא משמר - אבל גם מחלק. עכשיו, הגידולים מהמרפסת הפכו לתערוכה שמוצגת בכיכר הכי מפורסמת בעולם: "צמחים, כמו צילום, מושפעים מאור ומהחשיפה אליו"

רעות ברנע פורסם: 12:06 , 29.01.20

הנקודה אולי האורבנית ביותר על פני כדור הארץ, טיימס סקוור במנהטן, תהדר בחודש הקרוב בהרבה טבע צבעוני - עציצים, צמחים ופרחים, ודווקא בכאלה שמגיעים מתל אביב. בעצם לא מדובר בעציצים או פרחים טבעיים, אלא בתערוכת אמנות של הצלם בועז אהרונוביץ, שנפתחה ב-23 בינואר בגלריה ZAZ10TS וממוקמת בצומת הרחובות המרכזי בעולם.

מתוך התערוכה של בועז אהרונוביץ צילום: בועז אהרונוביץ

שיתוף בפייסבוק

הדפסה

שליחת כתבה

תגובה לכתבה

עיתון לשבועיים מתנה!

מתוך התערוכה (צילום: בועז אהרונוביץ)

Learn More

מודעה

בתערוכה, Growing a Garden for an Unknown Lover, יציג אהרונוביץ סדרה של עבודות שמציגות השרשות של צמחים, פרחים, וגם את מיכליהם הריקים, בצילומים שהם בראש ובראשונה אטרקטיביים מאוד, חושניים אפילו, אבל גם מינימליסטיים, חדים, בעלי קומפוזיציה סדורה מאוד, עם הרבה צבע ורקע לבן בוהק שרק מדגיש את האובייקטים המצולמים עוד יותר. המהלך הזה, שהוא עובד עליו כבר כמה שנים אוו-אוד-אוף. הפר גם

מפת האתר תנאי שימוש מדיניות פרטיות עזרה כתבו אלינו

X

בניו יורק, שלוש מהעבודות בסדרה מוצגות בימים אלה גם בתערוכה "הכפר הירוק", שהשיקה את חלל הגלריה העירונית החדשה לאמנות עכשווית ברמת השרון. "התחלתי להתעניין בנושא הזה בשנת 2012, ואז עשיתי, עזבתי, באתי, הלכתי, ובשנה האחרונה חזרתי לזה מאוד חזק", מספר אהרונוביץ בשיחה מניו יורק, לשם טס לטובת פתיחת התערוכה. "תהליך העבודה שלי מורכב מאינספור פעולות, ניסיונות, בדיקות, ואז שוב ניסיונות ושוב בדיקות ושוב פעולות".

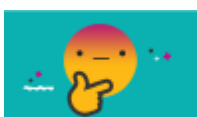
העיצים של אהרונוביץ בטיים סקוור (צילום: (Courtesy of ZAZ10TS, photographer Zdravko Cota

אהרונוביץ (50), הוא אחד מאמני הצילום הוותיקים והמוערכים בסצנה המקומית. הוא בוגר התואר הראשון והשני בבצלאל ובעברו הציג תערוכות יחיד במוזיאון ת"א, מוזיאון חיפה וגלריות רבות, לצד תערוכות קבוצתיות שהשתתף בהן במקומות רבים בארץ וגם בעולם (בייג'ין, מיאמי ועוד). הוא גם זכה בשורה של פרסים, ביניהם פרס האמן הצעיר לשנת 2005 ופרס עידוד היצירה לשנת 2016. הוא חי ועובד בתל אביב, שם גם החל העניין ההולך וגובר שלו בטבע, או במקרה הזה - בגידול צמחים, עיצים, השרשות וייחורים.

"ברמה הכי פרוזאית, התחלתי להתעניין איך מצליחים להוציא שורשים מדברים כמו בטטה או אבוקדו", הוא מסביר. "זה לא תוכנן להיות צילום במקור. מאחר והסטודיו שלי הוא גם הבית בו אני גר, זה הלך וגדל כמעט מעצמו. כל בוקר התעוררתי ורציתי להגדיל את זה עוד ועוד. בהתחלה זה השתלט על המרפסת שלי, אחר כך עבר למרפסת של השכנים, ואז גם לרחוב עצמו. בשלבים האלה עוד לא ידעתי הרבה – פשוט שמתי כל פעם משהו אחר במים ותיעדתי את זה. אבל כבר מהרגע הראשון, זה הרגיש לי כמו איזו פעולת חיזור, ועל כן גם שם התערוכה. פעולת חיזור אחרי צופה, מטאפורי רוב הזמן".

זירת הקניות

מתוך התערוכה (צילום: בועז אהרונביץ)

עם הזמן ועם העובדה שהצטברו אצלו יותר ויותר צמחים, החל אהרונביץ גם לחלק אותם. כשחברה שמעה שבוע שאני הולכת לראיין אותו, היא ישר אמרה "קחי ממנו ייחורים!". כשאני מספרת לו את זה הוא צוחק. "אני הרי כל הזמן רוצה להגדיל ולהרחיב ואין לי מה לעשות עם כל הצמחים, וזה גם ממש מגניב אותי שכל העניין הזה הוא חנימני. זה נורא קל שיהיה לך צמח בחינם, אם אתה מוצא צמח ויודע להשריש אותו – יש לך אותו לנצח. המטרה שלי היא שיהיה לי בנק של צמחים, שאוכל לחלק והוא לא ייגמר

לעולם. אז עשיתי אירוע אחד בסוף שבוע בו הזמנתי אנשים אל"י לקחת צמחים וזה היה מפוצץ, ואחר כך פנתה אל"י גם האוצרת מאיה קשב"ץ שאבוא לעשות פעולה דומה במתנ"ס ביד אליהו - שם ישבתי שבוע, זרעתי וגידלתי ואנשים באו לקחת. אני מתלהב מזה כמו ילד, וגם לא מתנצל על זה. זה באמת פלא כזה מאוד גדול וכל עוד יש מה לחקור - אני חוקר, וכל הזמן ממשיך להיות מופתע".

זה הולך בד בבד עם כל מגמת הקיימות שהולכת ותופסת תאוצה היום?

"אני לא מחשיב את עצמי כאחד שנושא דגלים. בחיים האישיים שלי אני לא זורק זבל אורגני כבר עשר שנים כי הכל הולך לגינה, ובכלל אני משתדל לא לזרוק כלום אלא לחלק לאחרים. אז באותה מידה אני נהנה לתת לאנשים את הצמחים, לחלק להם אותם בחינם ושיבינו את העיקרון. מה שאני עושה הן פעולות פשוטות שהרבה אנשים בעיר או בארץ עושים גם. זה נראה לי רק הגיוני שאם 60-70 אחוז מהזבל שלנו הוא זבל אורגני, אז עדיף להחזיר אותו חזרה לגינה. אני לא גרטה טונברג, אבל נחמד לי שהפעולות האלה נעשות כל הזמן גם בלי קשר לעבודה האמנותית שלי, ושכל מי שיוצא מהבית או הסטודיו שלי יוצא עם צמח, בחינם".

מתוך התערוכה (צילום: בועז אהרונביץ)

ואיך כל זה הופך לסדרת צילומים?

"זה מבחינתי יותר מהלך מסדרה", מסביר אהרונביץ. "אני לא משנה כלום בצמחים עצמם לטובת הצילום, אבל ברגע שהם הופכים לאובייקט מצולם נכנסים לתמונה כל הערכים של צילום - על מה הם עומדים, איך מוצגים, נכנסים אלמנטים של תאורה מלאכותית. זה די דומה לצייר שמחפש את הכתם האדום שלו. לצילום צריכה להיות קומפוזיציה וצריך להיות צבע, ובאופן כללי אני בונה סיטואציות שיתאימו לי באותו הרגע. בגלל שגם פעולת הגידול מבחינתי היא משהו שמקביל לקינולוג לרוב ועל צמחים ושגם רונה גם רצילומים אני ממדר אותם רכור

יותר ממה שהעין האנושית מצליחה לראות. אני מנסה להראות את הצמחים הכי טוב שאפשר. חשוב לי שיראו כל שורש קטן או כל עלה שנבל. זה הבסיס הכי הכי בסיסי. וכמו שהם מושכים אותי - ככה הם באים לידי ביטוי בצילומים. כשלימדתי (בעבר, בבצלאל, מנשר, אוניברסיטת חיפה), הסטודנטים היו אומרים מדי פעם שהם מפחדים לצלם דברים 'רגילים'. מה שהייתי מסביר תמיד הוא שברגע שאתה, הצלם, מספיק מתעניין ומספיק מתרגש ממהו, אתה מספיק תקפיד עליו כך שגם מי שיסתכל על הצילום ירגיש את אותו הדבר. וכן, לפעמים גם צריך לצלם מאה צילומים כדי שייצא אחד מדויק".

מתוך התערוכה (צילום: בועז אהרונוביץ)

התערוכה הנוכחית בניו יורק היא יוזמה בראש ובראשונה של איה גושן, האוצרת, שחיברה בין אהרונוביץ לגלריה ZAZ10TS. הגלריה, בבעלותה של צילי צ'רני, אלמנתו של המיליארדר ליון צ'רני, שמציגה לא מעט אמנים ואוצרים ישראלים. בעבר הוצגו בה תערוכות יחיד של אורי קצנשטיין, כמה חודשים לאחר מותו המפתיע, ולאחרונה הוצגה בה תערוכת אופנה שאצרה הישראלית יערה קידר. את התערוכה הנוכחית, של אהרונוביץ, הוציאו לפועל עמותת ידידי בצלאל בניו יורק והיא מתקיימת במסגרת הגאלה השנתית שלהם שנערכה יומיים קודם לפתיחה בעיר. "איה ראתה את העבודות כבר ב-2012 ומאוד רצתה להציג אותן" מספר אהרונוביץ, "היא גם התעקשה להביא את הפרחים עצמם ללב ניו יורק, אבל זה כבר היה מסובך יותר", הוא צוחק.

ירוק בטיימס סקוור (צילום: (Courtesy of ZAZ10TS, photographer Zdravko Cota

העניין הזה מובחן סגור וצפוף, אחת מהן היא עבודת וידאו אבל בעצם מורכבת מצילומי סטילס: זה בעצם הפרויקט הראשון שעשיתי כחלק מהמהלך הזה, בו חיפשתי מדויק דיומי ציור וכשחזרתי

שפונים אל הטיימס סקוור ולרחוב הניו יורקי, מחוץ לקירות הגלריה. זה אזור שיש בו הרבה מסכים ופרסומות אבל בכל זאת היא משהו מיוחד באימג' הזה, שממשיך לרוץ גם עכשיו ולכל אורך התערוכה. אני לא יודע איך אנשים מגיבים לזה, כי אנחנו כל כך רגילים להיות עמוסי דימויים כל הזמן, אבל זה בהחלט מרגש לראות את זה שם, בחורף המטורף של ניו יורק".

מה לגבי כלי האחסון הריקים? מדוע להציג גם אותם?

"כדי להראות גם את הרגע שלפני וגם את הרגע של אחרי. בפרויקט הראשון שצילמתי, אחרי שעברו 30 יום, רוקנתי את הכלים והם נשארו במקומם וזה פשוט היה נורא יפה, ככה כשהם מחכים לפרויקט הבא".

אתה עוד ממשיך לצלם דברים אחרים? או מתמקד רק בתחום הזה?

"תמיד היה אפשר לחלק את הדברים שאני עובד איתם לנושאים, לפרקטיקות צילום. בשנה האחרונה אני מתמקד בזה לגמרי וכל עוד זה יעניין אותי ויהיה עוד מה לחקור - אני מאמין שאמשיך. גם עכשיו כשנסעתי לשבועיים לניו יורק, לטובת התערוכה, יש בסטודיו שלי מצלמה שמצלמת כל יום אחת לחמש דקות את הצמחים והתהליכים שקורים להם".

מצאתם טעות בכתבה? כתבו לנו על זה

שליחת כתבה   עיתון לשבועיים **מתנה!**   שתף ב-   שתף ב-

תגיות: צילום   תערוכה